

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΧΘΡΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ἡ ἐπικίνδυνα συνεχιζομένη καθυστέρηση τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς χώρας μας μέσα σ' ἓναν κόσμο ὀλόπλευρα καὶ ραγδαῖα ἀναπτυσσόμενο μαζί με τὴν σύνδεσή της με τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα ἔξ (6) χωρῶν βιομηχανικὰ καὶ οἰκονομικὰ ὑπερἀναπτυγμένων ἔθεσε ὅλες τὶς τάξεις καὶ τὰ στρώματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μπροστὰ σὲ νέα προβλήματα ποὺ ἀπαιτοῦν ἄμεσες λύσεις.

Οἱ «ἄγνωστες» συνέπειες τῆς σύνδεσης τῆς χώρας μας μ' ἓνα μεγάλο χωρὸ, οἰκονομικὰ καὶ τεχνολογικὰ ἀναπτυγμένο γεννᾶνε ἀνησυχίες, ἀμφιβολίες, ἐλπίδες, καὶ τρόμο ἀκόμη, κάθε λογῆς καὶ ἔντασης στὰ διάφορα κοινωνικὰ στρώματα τοῦ ἔθνους μας. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐκφράζονται με ὀλοένα περισσότερα ἄρθρα, ἔρευνες, μελέτες, ἀκόμα καὶ διαμαρτυρίες τῶν ἄμεσα θιγομένων.

Κοινὸ χαρακτηριστικὸ ὄλων τῶν πιὸ πάνω ἐπίσημων καὶ ἀνεπίσημων ἐκδηλώσεων ἢ ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Ἡ ἀβεβαιότητα, ποὺ δημιούργησε ἢ συνεχιζόμενη ἐπίσημη οἰκονομικὴ πολιτικὴ, παράλληλα με τὴ σύνδεση (=ἐθελοντικὴ ὑποταγὴ) τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας με τὴν Ε.Ο.Κ.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς σύνδεσης ἢ ἡ καταστροφὴ ἀπὸ τὴ σύνδεση ἀπαιτοῦν—ὅπως ὅλοι, φίλοι κι' ἐχθροὶ τῆς σύνδεσης ἀναγνωρίζουν—τὴ λήψη σειρᾶς μέτρων, ἀναγκαίων γιὰ τὴν προσαρμογὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας στὶς νέες συνθήκες γιὰ τὴν ἀποφυγὴ θανασίμων κινδύνων.

Γεννῶνται προβλήματα 1) ταχείας ἀνάπτυξης καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ ὄλων τῶν κλάδων τῆς Οἰκονομίας.

2) Ἐπείγουσας ἀναμόρφωσης τῆς ἐκπαίδευσης με προσανατολισμὸ τὴν κατάρτιση τεχνικῶν στελεχῶν σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες (=τῆς ἀνθρώπινης ὑποδομῆς τῆς οἰκονομίας).

3) Ὀλοένα ἐπιταχυνομένης ἐκτέλεσης τῶν ἀναγκαίων ἔργων ὑποδομῆς τῆς οἰκονομίας (= ἀξιοποίησης ἐνεργειακοῦ πλούτου, ὑδατικοῦ πλούτου, μεταλλευτικοῦ, καὶ ἐκτέλεσης ἔργων συγκοινωνιακῶν καὶ οἰκιστικῶν) με σκοπὸ τὴν ἀύξηση τῆς παραγωγικότητας, τὴν ἐλάττωση τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ τὴν ἀπόκτηση ἀνταγωνιστικῆς ἱκανότητας τῶν ἐγχωρίων προϊόντων.

4) Ἐνίσχυση τοῦ τομέα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ὅπου καὶ ὅταν τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο (ντόπιο ἢ ξένο) παραμένει διστακτικὸ ἢ προβάλλει ἀπαράδεκτες ἀξιώσεις εἰδικῆς προνομιακῆς μεταχείρησης.

5) Κινητοποίησης καθολικῆς τῶν ἐγχωρίων πόρων, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν καὶ λοιπῶν μέσων.

— Καὶ ὅλα τὰ πιὸ πάνω προβλήματα πρέπει νὰ λυθοῦν σὲ σχετικὰ περιορισμένο χρόνο (τὸ χρόνο, ποὺ προβλέπεται νὰ γίνῃ ὁ πλήρης δασμολογικὸς ἀφοπλισμὸς τῆς χώρας) ἀπ' τὸν ὁποῖο διέρρευσαν κι' ὅλας δύο σχεδὸν χρόνια.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πρωτοφανῆ ἐθνικὴ ἀγωνία καὶ σύγχυση, ποὺ ἐντείνεται ἀπ' τὶς πολιτικὲς προκαταλήψεις καὶ σκοπιμότητες, «ξεχνιῶνται» μερικὰ πολὺ ἀπλᾶ καὶ στοιχειώδη, ὅπως: εἶναι δυνατὴ (καὶ μέσα σὲ πόσο χρόνο καὶ με ποιά δεδομένα μέσα καὶ ποιές ἐκτιμήσεις) ἡ ἐξίσωση τῶν σημερινῶν οἰκονομικῶν—τεχνικῶν—παραγωγικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας μας πρὸς τὶς ἴδιες συνθήκες καὶ τὶς δυνατότητες ταχείας ἀνάπτυξης τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ.;

Ἄν ναι, γιατί ἡ ἐπίσημη ἀνησυχία τῶν ὑπεύθυνων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας μας; Ἄν ὄχι, γιατί νὰ γίνῃ ἡ σύνδεση καὶ ποιά θὰ εἶναι τὰ συγκεκριμένα ἀποτελέσματα εἰς θάρος τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ μας ἀπ' αὐτὴ;

Ποῖοι ἦταν καὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ σκοποὶ τῆς σύνδεσης τῆς χώρας μας με τὴν ΕΟΚ;...

Γενικὴ εἶναι ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα με α) καθυστερημένη ἀγροτικὴ οἰκονομία, β) ὑπανάπτυκτὴ ἐκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ἔχουν γίνῃ οὔτε κἀν ὀλοκληρωμένες ἐπιστημονικὲς ἔρευνες ἢ μελέτες ἀξιοποίησής τους, γ) ἐλαφρὲς βιομηχανίες καὶ βιοτεχνίες γιὰ παραγωγή εἰδῶν πλατείας κατανάλωσης ἀπὸ κατεργασία καὶ μεταποίηση πρώτων ὑλῶν προϊόντων τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἢ μισοετοίμων βιομηχανικῶν προϊόντων εἰσαγομένων ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ καὶ μηχανημάτων κλπ. ἐπίσης ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ κυρίως εἰσαγομένων. Οἱ βιομηχανίες αὐτὲς ὡς τώρα ἦταν προστατευμένες δασμολογικὰ τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν προϊόντων ἦτο πολὺ ὑψηλό, ξεπερασμένη ἢ τεχνικὴ τους, ὁ συντελεστής

λειτουργίας τους στο μεγαλύτερο ποσοστό τους κάτω του 60% των παραγωγικών δυνατοτήτων τους, λόγω της αναιμικής εσωτερικής αγοράς, για την οποία και μόνο παράγουν σχεδόν αποκλειστικά (έξαγωγή βιομηχανικών προϊόντων άσημαντη), δ) σοβαρές έλλειψεις ειδικευμένου προσωπικού (= καθυστέρηση τεχνικής παιδείας) και με τρομακτικό ποσοστό υποαπασχόλησης, ανεργία και παρασιτισμό έκτεταμένο.

Αντίθετα, ο οικονομικοκοινωνικός χώρος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με τον οποίο μας συνέδεσαν, ξεχωρίζει μέσα στην παγκόσμια οικονομία για την ανώτερη τεχνική του ανάπτυξη, την ισχυρή οικονομική του οργάνωση και ανεξαρτησία, το μεγάλο έξοπλισμό του σε κεφάλαια και τη συγκέντρωσή του με μεγάλα μονοπωλιακά συγκροτήματα, συγκέντρωση που εντάθηκε με τη δημιουργία της ΕΟΚ.

Μέσα σ' αυτό το χώρο και μ' αυτές τις δοσμένες δικές μας δυνατότητες και αδυναμίες καλούμεθα 1) να πραγματοποιήσουμε την... έθνική οικονομική μας ανάπτυξη και ν' αντιμετωπίσουμε μ' επιτυχία τον πλατύ και οργανωμένο ανταγωνισμό της ΕΟΚ (!!)

2) Να ελαττώσουμε τη σημερινή απόσταση που υπάρχει ανάμεσα στην Οικονομία της Ελλάδας και την Οικονομία των Χωρών της ΕΟΚ.

3) Να βελτιώσουμε τις βιωτικές συνθήκες του πληθυσμού της χώρας μας.

4) Να αυξήσουμε το βαθμό απασχόλησης.

5) Να πετύχουμε την πραγματοποίηση ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης τέτοιων, ώστε να φθάσουμε το ελάχιστο απαιτούμενο κρίσιμο επίπεδο ανταγωνισμού μέσα σε 10 χρόνια (ή μάλλον σε 8 χρόνια αφού τα 2 σχεδόν πέρασαν μεγαλώνοντας την πρό διετίας απόσταση της οικονομίας μας απ' την οικονομία της ΕΟΚ)

6) Να διευρύνουμε δρμητικά τις συναλλαγές μας με τις ΞΕ (6) χώρες της ΕΟΚ.

7) Να βρούμε τα αναγκαία έπαρκη κεφάλαια για αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης από νέα δάνεια, νέους φόρους, και από δημιουργία ιδιωτικών οικονομικών (=κερδοσκοπικών) κινήτρων.

Κανείς φυσικά δεν είναι τόσο άφελής (πολύ περισσότερο οι δρᾶστες μιας τέτοιας σύνδεσης της χώρας μας με την ΕΟΚ.), ώστε να πιστεύη ότι... με τις χρόνια υπάρχουσες, συντηρούμενες και δημιουργούμενες νέες αντικειμενικές διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας (μικρές παραγωγικές μονάδες στη γεωργία, με τη βιομηχανία—βιοτεχνία, με τη μικρή αποδοτικότητα των παραγωγικών συντελεστών, με τις πτωχές έξωνες, που στηρίζονται σε 4—5 γεωργικά προϊόντα, με το παθητικό Ισοζύγιο πληρωμών κλπ. κλπ.) και χωρίς καμμία ριζική αλλαγή θα πετύχουμε τους πιο πάνω στόχους, που είναι αντικει-

μενικά και αναμφισβήτητα άπρόσιτοι μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Άλλα δεν είναι μόνο οι αντικειμενικές αδυναμίες. Από όσα έγιναν μέχρι τώρα κι' απ' τις βασικές αρχές που ακολουθάει ή επίσημη οικονομική πολιτική, συνάγεται ότι, από τώρα κι' όλας έχουμε γυρίσει τις πλάτες στους υποτιθέμενους πιο πάνω στόχους και ότι τραβάμε προς την έντελως αντίθετη κατεύθυνση.

Ποιές είναι αυτές οι βασικές αρχές και ποιά τα μέτρα που... προωθούν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας ιδιαίτερα τώρα, στη μεταβατική περίοδο της «προσαρμογής της οικονομίας μας» στη σύνδεσή της με την οικονομία των ΞΕ (6) χωρών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας;

1. Αναγνωρίζεται κατ' αρχήν ή ανάγκη να υπάρχει ένα «έπιτελικό σχέδιο» οικονομικής ανάπτυξης (το Πρόγραμμα Οικονομικής Αναπτύξεως). Αυτό θα έπρεπε να σημαίνει — για κάθε λογικά σκεπτόμενο— α) μιά, απ' τα πριν θαλμένη σειρά επιδιώξεων, συγκεκριμένων για το καθωρισμένο χρονικό διάστημα. β) μιά έσωτερική σύνδεση των επιδιώξεων αυτών, έπαρκως αιτιολογημένων με σαφήνεια σκοπών και γ) μιά σειρά μέτρων, προβλεπομένων, κλιμακουμένων και προγραμματοποιήσιμων με τα διαθέσιμα μέσα, που θα πρέπει κι' αυτά να προβλέπονται και αναφέρονται στο Πρόγραμμα. Με απλά λόγια, ένα τέτοιο «Πρόγραμμα Οικονομικής Ανάπτυξης» ταυτίζεται με την κινητοποίηση όλων των έθνικών παραγωγικών δυνάμεων, την αναδιοργάνωσή τους σε ένα ενιαίο σύνολο και τη συντονισμένη κίνησή τους για την ανάπτυξη του αντικειμενικού σκοπού (δηλαδή την προώθηση της Οικονομίας προς την προβλεπόμενη, για τη δοσμένη χρονική περίοδο, βαθμίδα ανάπτυξης).

Κάποιο τέτοιο που διαφημίσθηκε σαν «Πρόγραμμα» Οικον. Ανάπτυξης είδε το φῶς στην έπονη των « έργων και ημερών» της βετίας που πέρασε. Όμως δεν ήταν παρά ένας... κατάλογος έργων ασύνδετων μεταξύ τους. Αυτό δσον αφορά το μέρος του «Προγράμματος» το σχετικό με την οικονομική δραστηριότητα και την επιχειρηματικότητα του Δημοσίου. Όσο για τον τομέα που άφορούσε την δραστηριοποίηση της ιδιωτικής ντόπιας ή ξένης πρωτοβουλίας και επιχειρηματικότητας άποτελούσε άπαρίθμηση, παράθεση και πρόβλεψη ευνῶν και έλπίδων. Δηλαδή είχε καταρτισθῆ «Πρόγραμμα Ανάπτυξης Οικονομικής» έρημην των ενδιαφερομένων συντελεστών. Αν οι ενδιαφερόμενοι ιδιώτες, επιχειρηματίες κλπ., κατά σύμπτωση, πραγματοποιούσαν καθ' ύψος και κατά είδος τις επενδύσεις που... «πρόβλεπε» το πρόγραμμα και τουτο μέσα στο συγκεκριμένο χρόνο, τότε θα είχαν έπιτευθῆ οι αντικειμενικοί σκοποί του Προγράμματος Οικονομικής Ανάπτυξης άσχετα, που κι' αν

ακόμη είχαν πραγματοποιηθῆ οἱ προβλεπόμενες ἐπενδύσεις, πάλι δὲν θὰ εἶχαν ἐπιτευχθεῖ οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποί, γιατί ἀπλούστατα δὲν εἶχαν τεθεῖ τέτιοι σκοποὶ (δηλ. οικονομικῆς ἀνάπτυξης) ἀπ' τοὺς συντάκτες τοῦ «Προγράμματος».

— Ἀποδείχτηκε ὅτι ὁ «Προγραμματισμός» παρουσιάσθηκε σὰν κάτι καινούργιο πού «γοήτευσε» τοὺς ὑπεύθυνους γιὰ τὴν οἰκονομ. ἀνάπτυξη καὶ χρησιμοποιήθηκε σὰν λέξη κατὰ κόρον χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῆ σχεδὸν πουθενά.

2. Ὁ «Προγραμματισμός» οικονομικῆς ἀνάπτυξης, θεωρήθηκε ἀπ' τὴν ἐπίσημη οικονομικὴ πολιτικὴ πῶς μπορούσε νὰ...στηριχθῆ α) στὴν πολιτικὴ «ἀνοικτῶν θυρῶν, β) στὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, «κατευθυνόμενη» ἀπ' τὴ «δημιουργία διαφόρων κινήτρων» τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἰδιωτικῆς δραστηριότητος, γ) στὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν, δ) στὴ συμπίεση τῶν λαϊκῶν εἰσοδημάτων (μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων καὶ τιμῶν ἀγροτικῶν προϊόντων).

Ὅμως, ἀντικειμενικά, καὶ οἱ 4 αὐτὲς «βάσεις» τῆς ἐπίσημης οικονομικῆς πολιτικῆς εἶναι ἀναμφισβήτητα ἀρνητικοὶ παράγοντες γιὰ μιὰ γρήγορη ἐθνικὴ οικονομικὴ ἀνάπτυξη, δηλαδή βρίσκονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 πρόβλημα τῆς σημερινῆς Ἑλλάδας.

3. Καὶ πρῶτα - πρῶτα, ἡ εἰσαγωγή καὶ ἐπένδυση ξένων κεφαλαίων μὲ βάση τὸ Νόμο 2687 τοῦ Νοεμβρίου 1953, κατοχυρώνει συνταγματικὰ (!!) τὴν ἀποικιακὴ, προνομιακὴ, μεταχείριση γιὰ τοὺς ξένους κεφαλαιούχους καὶ ἐξαφανίζει κάθε πνεῦμα ἐγχώριας ἐπιχειρηματικότητος. Δὲν ἔχει ἀραγε συλληφθῆ τὸ περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ Νόμου ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ἢ ἀπ' τοὺς ἑλληνες ἐπιχειρηματίες ἢ ἔχουν δεχθῆ σὰν κάτι μοιραῖο τίς τρομακτικὲς ἀντεθνικὲς συνέπειές του; Ὡς τώρα, τὰ ἐθνικὰ σύνορα προστάτευαν εἰδικὰ τὴν ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς, πού περιέκλειαν, στὸ νὰ δροῦν οικονομικὰ καὶ δὴ προνομιακὰ ἀπέναντι τῶν ξένων. Δηλαδή γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἦταν πολὺ δυσκολώτερο νὰ θρῆ δουλειὰ ἢ νὰ κάνη ἐπιχείρηση σὲ ξένη χώρα παρά στὴ δική του. (Ἐξαίρεση σαφῆ ἀποτελοῦσαν μονάχα οἱ κατακτημένες χώρες, ὅπου ὁ κατακτητὴς ἀπελάμβανε περισσότερα προνόμια ἀπ' τοὺς ντόπιους). Τώρα, στὴ μεταπολεμικὴ Ἑλλάδα ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὑπάρχει κι' ὁ πιὸ πάνω 2687 Νόμος «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ» πού ἔχει ἀνατρέψει (ἄσχετα γιὰ ποιούς λόγους) τὰ ἐθνικὰ προνόμια τῶν ἐλλήνων πολιτῶν.

Ἡ παραγωγή προϊόντων ἀπὸ ξένους ἐπιχειρηματίες μὲ προνομιακὴ παραχώρηση τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν δασμολογικῶν καὶ λοιπῶν ἀπαλλαγῶν, φθηνῶν ἐργατικῶν χεριῶν, συναλλαγματικῶν διευκολύνσεων, παραχώρησης ἐνέργειας, νεροῦ κλπ. σὲ τιμὲς κάτω τοῦ κόστους (ἐνῶ ταυτόχρονα ἢ με-

ταχείριση ἀπέναντι τοὺς ντόπιους ἐπιχειρηματίες εἶναι σχεδὸν ἐχθρικὴ ἀπὸ τὸ ἑλλην. κράτος) καὶ τέλος ἡ διάθεση τῶν προϊόντων τῆς ξένης ἐπιχείρησης κατὰ ὅποιο τρόπο βολεύει καὶ συμφέρει τὸν ξένο ἐπιχειρηματία, κλπ. κλπ., ὅλα αὐτὰ ξεπερνᾶνε κατ' ἀρχὴν τὴ φαντασία ἐνὸς ἐλεύθερου πολίτη ἀλλὰ ξεπερνᾶνε καὶ τὰ δικαιώματα ὁποιασδήποτε κανονικῆς ἐκτελεστικῆς ἀκόμη καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἐξ ἄλλου τὰ μέτρα πού χρειάζεται ἡ χώρα στὴν περίοδο, πού περνᾶει ἡ χώρα, περίοδο «ὑπὸ ἐθνικὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν», «μὲ ἐπιταχυνόμενους ρυθμούς», εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετα ἀπ' τὴν «κερδοσκοπικὴ προνομιακὴ ἀσυνδοσία τῶν ξένων ἐπιχειρηματιῶν» καὶ δὲν ἐντάσσονται φυσικὰ σὲ κανένα Πρόγραμμα Ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς Ἀνάπτυξης.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τῆς «ἀντιπάσης θυσίας» (=καθολικοῦ καὶ ἐπίσημου ξεπουλήματος) εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων μέσα στὰ τελευταῖα 10 χρόνια φαίνονται ἀπ' τὴν πλευρὰ ἐνδιαφέροντος τῆς ξένης ἐπιχειρηματικότητος στὴν πιὸ κάτω συνοπτικὴ εἰκόνα:

Αἰτήσεις εἰσαγωγῆς κεφαλαίων κατ' εἶδος	Ἀριθμὸς αἰτήσεων	ἄξια κεφαλ. (εἰς ἑκατομ. δολλ.)
Ὑποβληθεῖσι	605	628,2
Ἐγκριθεῖσαι	395	430,3
Ἐκτελεσθεῖσαι (ἢ ὑπὸ ἐκτέλεσιν)	341	398,5
Μὴ ἐκτελεσθεῖται	51	31,7

Ἄν ὑπολογισθοῦν δηλαδή καὶ οἱ ἐγκριθεῖσες αὐξήσεις εἰσαγωγῆς (Ὁμιλος Πάππας κλπ.) φθάνουν τὰ 600 ἑκατ. δολλ. οἱ ἐγκριθεῖσες ἀδειες εἰσαγωγῆς ξένων κεφαλαίων. Ὁ ρυθμὸς εἰσαγωγῆς ξένων κεφαλαίων γιὰ ἐπενδύσεις θάινει αὐθάνομος ἀπὸ τὸ 1959 ὅπως φαίνεται πιὸ κάτω ἀπ' τὸν πίνακα:

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ Ν. Δ. 2687) 1953

Ἔτος	Ἀξία ἐγκριθ. εἰσαγωγῶν κεφαλαίων σὲ ἑκατ. δολ.	Εἰσαχθέν συνάλλ. ἐκ. δολ.
1953	—	—
1954	1,1	—
1955	2,9	3,0
1956	19,1	1,9
1957	4,1	6,7
1958	6,3	8,2
1959	21,2	8,3
1960	14,3	11,1
1961	30,8	13,1
1962	185,6	16,8
1963	52,0	40,0
1964	100 (τόνοι αὐξηση)	—
Σύνολο	500	120,5

Ἄπο τὸ αὐξανόμενο ὕψος ἐπενδύσεων ξένων κεφαλαίων, βλέπουμε ποσοτικὰ τὸ αὐξανόμενο ἐνδιαφέρον τῶν ξένων ἐπιχειρηματιῶν γιὰ εἰσβολὴ στὸ χῶρο τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας. Δὲν βλέπουμε ὅμως τίποτα ἀπ' τὶς συνέπειες τῆς ποιότητας τῶν ἐπενδύσεων σὲ κλάδους «κλειδιά τῆς οἰκονομίας». Κι' οἱ συνέπειες αὐτές, πού παρασιωπῶνται ἀπ' τοὺς ὑπεύθυνους εἶναι: **Η ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ** (καὶ μάλιστα ἀντὶ «πινακίου φακῆς») **Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΣΤΩΝ, Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΣΕ ΦΤΩΧΟ ΣΥΓΓΕΝΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΠΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ** (σὲ 500 ἐκ. δολλ. φθάνει ἡ ἀξία ἐγκριθ. ἐπενδύσεων ξένων παγίων κεφαλαίων στὴ Βιομηχανία καὶ δὴ σὲ πολὺ ἀποφασιστικούς καὶ βασικούς γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους κλάδους, ὅπως οἱ Βιομηχανίες πετρελαίου, οἱ Χημικὲς βασικὲς Βιομηχανίες, οἱ Μεταλλουργικὲς Βιομηχανίες, Μεταλλεῖα, Συγκοινωνίες, κλπ.). Τί εἶδους Ἑθν. Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη πραγματοποιεῖται μὲ τὴν εἰσροὴ ξένων κεφαλαίων καὶ τὶς ἐκχωρήσεις βασικῶν, ἀποφασιστικῶν παραγωγικῶν κλάδων στοὺς ξένους φαίνεται καὶ 1) ἀπ' τὸν συνεχῶς αὐξανόμενο ἀριθμὸ μεταναστῶν (πού ξεπέρασε τὸν ἀριθμὸ γεννήσεων), 2) ἀπ' τὴν ὑποαπασχόληση, τὴν ἀνεργία, τὸν παρασιτισμὸ καὶ 3) ἀπ' τὸ ὕψος τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, καὶ τῶν ἄλλων λαϊκῶν εἰσοδημάτων, πού μένουν σὲ ἀπαραδέκτα ἐπίπεδα γιὰ πολιτισμένη σύγχρονη χώρα.

— Ποιὸς θὰ καταρτίζη ὕστερα ἀπ' τὰ πιὸ πάνω τὰ Προγράμματα Οἰκονομ. Ἀνάπτυξης;

4. Ἄλλη βασικὴ ἀρχὴ «ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἐπίσημη οἰκονομικὴ πολιτικὴ γιὰ «Οἰκονομ. Ἀνάπτυξη μὲ ἐπιταχυνόμενους ρυθμούς» εἶναι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Θὰ μπορούσε νὰ γράψη κανεὶς τόμους γιὰ τὴν ἑλλην. ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία. Ἐδῶ ὅμως θὰ θέλαμε νὰ ἐξιστορήσουμε μὲ δυὸ λόγια τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδιωτ. πρωτοβουλίας στὸν τομέα τῶν ἰδιωτ. ἐπενδύσεων ἀπ' τὸ 1945 μέχρι σήμερα. Τὸ μέγιστο μέρος τῶν ἐπενδύσεων ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἔγινε στὶς οἰκοδομὲς, σὲ οἰκόπεδα, σὲ μέσα μεταφορᾶς ἰδίως ἰδιωτικὰ (Ι.Χ.). Ἀσήμαντο τὸ ποσοστὸ ἐπενδύσεων στὴ Βιομηχανία, ὅπου τὰ «ἴδια κεφάλαια» εἶναι μικρὸ ποσοστὸ τῶν «δανεικῶν» κεφαλαίων, (ὅπου τὰ δάνεια τῆς ξένης «βοηθείας» δὲν ἔφθασαν, κι' οἱ «παγωμένες πιστώσεις» διαγράφονται πιά σὰν ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις» κλπ. κλπ. (ἴδε ἰσολογισμ. Ἑθνικῆς Τραπεζῆς). Ἀκόμη πιὸ ἀσήμαντες οἱ ἐπενδύσεις στὴ Γεωργία, παρ' ὅλο πού ἡ χώρα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ «χώρα μὲ ἀγροτικὴν οἰκονομίαν ὑποανάπτυκτον». Φυσικὰ κανένας Ἑλλήνας ἰδιώτης ἐπιχει-

ρηματίας δὲν εἶναι τόσο ἀφελὴς νὰ θάλλῃ τὰ κεφαλαιάκια του, γιὰ νὰ τοῦ τὰ καταπιῶν μὲ μιὰ ρουφιζιά τὰ μεγάλα λαρύγγια τῶν ξένων μονοπωλίων, πού προσεκάλεσαν οἱ ὑπεύθυνοι (μὲ κάθε θυσία τοῦ λαοῦ) νά... ἀναπτύξουν τὴν Οἰκονομία μας (!!!). Θὰ προσπαθήσῃ νὰ πάρῃ μερικὸς πάντως τὸ πολὺ γιὰ ἀντάλλαγμα τῆς διάλυσης τῆς ἐπιχείρησής του. Τελευταῖο παράδειγμα οἱ ὑψικάμινοι τῆς «Χαλυβουργικῆς Α.Ε.» ὅπου δὲν ἐπρόκειτο γιὰ «κεφαλαιάκια» ἀλλὰ παρὰ τοῦτο τὶς σταμάτησαν οἱ ἰδιοκτῆτες τῆς Χαλυβουργικῆς χωρὶς νὰ τολμᾶ τὸ Κράτος, λόγω σεβασμοῦ ἰδιωτικῆς (κερδοσκοπίας) πρωτοβουλίας νὰ ὑπεισέλθῃ γιὰ νὰ μάθῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ δοκιμαστικῶς ἐπὶ τι χρονικὸ διάστημα τί γίνεται ἐκεῖ μέσα, ἀπὸ ἀπόψεως κοστολογήσεως, παραγωγικότητος, γενικῶν ἐξόδων κλπ. κλπ. μιὰ καὶ τὰ «ἴδια» κεφάλαια τῶν κ.κ. Ἀγγελόπουλων εἶναι ἀσήμαντον ποσοστὸν τῆς ἀξίας τῆς ὅλης ἐπενδύσεως, καὶ οἱ ὑψικάμινοι εἶναι σοβαρὸ θέμα τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

Ἡ ἰδιωτικὴ ἑλληνικὴ πρωτοβουλία «ἐπιτυγχάνει» ἰδιαίτερα ὅταν πρόκειται περὶ ἐμπορομεσιτικῆς δραστηριότητος. Ἀποδείξεις ἔχουμε ἄφθονες καὶ ἀναμφισβήτητες. Λ.χ. Ἄν δὲν συνέβαινε αὐτὴ ἡ ἐκπληκτικὴ ἐπιτυχία στὸν ἐμπορομεσιτικὸ τομέα 1) Δὲν θὰ προσεφέροντο οἱ Τράπεζές μας τόσο ἀπλόχερα στὴν κατὰ προτίμηση ἐξυπηρέτηση τοῦ... ἐμπορίου.

2) Δὲν θὰ εἶχε ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐλευθέρωσις (ἀσύδοτη) εἰσαγωγῆ παντὸς ξένου προϊόντος (ἀναγκαίου ἢ ὄχι, ἐν ἐπαρκείᾳ ἢ ὄχι, ἀνταγωνιζομένου τὴν ἐγχώρια παραγωγὴ κ.λ.π.) καὶ δὴ ἀναλωσίμου στὸ μέγιστο μέρος, ὄχι κεφαλαιουχικοῦ, ἐναντι ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, τόσο πολυτίμου, ὥστε νὰ ἐξάγωμεν ἀνθρώπους (μετανάστευση) γιὰ νὰ τὸ εἰσαγάγωμεν ὥστε νὰ πουλᾶμε τὴν πατρίδα μας στοὺς ξένους (ἐπιχειρήσεις, προνόμια κ.λ.π.) γιὰ νὰ τὸ εἰσαγάγωμε, νὰ γινόμαστε θαλέδες κ. λ. π. στοὺς τουρίστες γιὰ νὰ τὸ εἰσαγάγωμε.

3) Δὲν θὰ εἶχαμε τόσοσους πολλοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἰδιωτ. πρωτοβουλίας, θερμῶς μεσιτεύοντας γιὰ τὴν εἰσβολὴ τῶν ξένων κεφαλαίων.

4) Δὲν θὰ τολμούσαμε μιλῶντας γιὰ «παραγωγικὲς τάξεις» νὰ ἐννοοῦμε τοὺς.. ἐμπορομεσίτες (!!).

5) Ἄλλη βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἐπίσημης οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς «παθητικότητος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἴσχυοῦ». 1) μέχρι τῆς πλήρους ἐξαφάνισις τοῦ σκέλους τῶν ἐξαγωγῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, δεδομένου ὅτι ἡ ἐπίσημη ἐμπορικὴ πολιτικὴ συνίσταται στὸ ἀξίωμα «ἐξαγωγῆς προϊόντων μόνο στὶς χῶρες, πού... δὲν τὰ θέλουν (δηλ. στὴν μεγάλη ἀγορὰ τῶν 200 ἑκατομμυρίων = τῆς Ε.Ο.Κ.), 2) μέχρι τοῦ πλήρους ἐφοδίασμοῦ τῆς χώρας μὲ ξένα προϊόντα, πού

θα εισάγουμε μόνο απ' τις χώρες της Ε. Ο.Κ. "Ετσι θα χρειασθούν δύο τινά: πρώτον να στέλνουμε στις χώρες μέλη της Ε. Ο.Κ. και άλλαχού το αναγκαίο εργατοτεχνικό προσωπικό, για να παράγη τα αναγκαία προς εισαγωγήν εις την πατρίδα προϊόντων, χρησιμοποιουμένου του έκσυγχρονισμένου εξοπλισμού και των συγχρόνων παραγωγικών μεθόδων της Ε.Ο.Κ!! Δεύτερον θα διαθέσουμε τη χώρας μας, τις πλουτογαργαγωγικές πηγές, τὸ ἐνεργειακό μας δυναμικό κ.λ.π. και τὸ ἀπομένον ἐδῶ εργατοτεχνικό προσωπικό στὰ ξένα μονοπωλιακά συγκροτήματα, τὰ ὁποῖα θα ἐκσυγχρονίσουν, για δικό τους λογαριασμό, τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. "Ετσι θα ἐπιτευχθῆ και ἡ Οικονομική ἀνάπτυξη. "Απ' τὸ μεσιτικό ποσοστό (τὸ νοίκιασμα της χώρας να ποῦμε) και ἀπὸ τὰ μεροκάματα και τοὺς μισθοὺς ποὺ θα πληρώνουν οἱ ξένοι θα συμπληρώνουμε τις ἐλλείψεις μας.. Πλήρης ἐξισορρόπηση τοῦ Ἴσοζυγίου και συνεπῶς σταθερότητα τοῦ νομίσματος και της...οικονομίας θα πετυχαίνουμε ἐν ἀνάγκη με τόν... τουρισμό, και τις ἐιδικές ὑπηρεσίες πρὸς τοὺς ξένους!!

5) Ἡ πιὸ πάνω δὲν εἶναι εἰκόνα μαύρου χιουμόρ, ἀλλὰ ἡ οἰκονομική πραγματικότητα, πρὸς τὴν ὁποῖα μᾶς ὁδηγεῖ με μαθηματική ἀκρίβεια ἡ συνεχιζομένη οἰκονομική πολιτική, καθὼς βασίζεται σὲ παράγοντες ἀντιστρατευομένους ἐξώφθαλμα τὴν οἰκονομική ἀνάπτυξη της Χώρας.

Ἡ σύνδεση με τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομική Κοινότητα προφανῶς δὲν ἔγινε με γνώμονα τὸ ἐθνικὸ συμφέρο ἀλλὰ, ἀπ' τὴ μιὰ ἔγινε για να ἱκανοποιήση τὰ οἰκονομικά συμφέροντα μόνο τῶν ντόπιων ἐμπορομεσιτικῶν χρηματιστηριακῶν κύκλων, ποὺ πρακτορεύουν σήμερα τὰ συμφέροντα τῶν ξένων μονοπωλίων (κύκλων ποὺ δὲν ἔχουνε καμμιὰ πατρίδα) ἐναντιὸν ἀκόμη και της ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἔγιναν για να προσδέσουν τὴ χώρα πιὸ σφιχτὰ σὲ μιὰ ἐξωτερική πολιτική, ποὺ ἱκανοποιεῖ τὰ ἐπικίνδυνα για τὴν Εἰρήνη συμφέροντα τῶν ἱμπεριαλιστῶν και τῶν ἀποικιοκρατῶν, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὸ κυνήγημά τους ἀπ' τις χώρες ποὺ λήστεψαν και ρήμαξαν, προσπαθοῦν να ξαναγυρίσουν μασκαρεμένα με «νέες» μάσκες (ὅπως... ἡ «ἀπόλυτη ἐλευθερία τῶν συναλλαγῶν», δηλ. ὁ ἀνεμπόδιστος ἀνταγωνισμὸς τοῦ θηρίου ποὺ θέριεψε ἀπὸ τὸ ρούφηγμα τόσο αἵματος, για να ἐξουθενῶση τὸ ἄκόμα ἀδύνατο ἀπ' τὴν ἀφαιμάξη θῦμα του, ἡ «εἰσαγωγή κεφαλαίων για ἀνάπτυξη και εὐημερία» ἢ «Ἱερὴ Συμμαχία» για τὴν ὑπεράσπιση της... δημοκρατίας και λοιπές γνωστές πιά μάσκες).

Ἀπ' τὴν πιὸ πάνω πολὺ γενικὰ και ἀόριστα δοσμένη εἰκόνα της πορείας πρὸς τὴν... «οἰκονομικήν ἀνάπτυξη με ἐπιταχυνομένους ρυθμοὺς», με τὰ πιὸ πάνω «βοηθήματα» και «μεθόδους», ποὺ διατηρεῖ και

ἡ νέα Κυβέρνηση, συνάγεται ὅτι καθῆκον ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων (ὄσων δὲν ἔχουν διαβρωθεῖ ἀπ' τὸν ἐπαγγελματισμὸ, τὸν καρριερισμὸ και τὸν κοσμοπολιτισμὸ) εἶναι να ἀποκαλύψουν με ἀριθμούς, με ντοκουμέντα, με στοιχεῖα ἀδιάσειστα, ποσοτικά και ποιοτικά, τὴν παράδοση της ἐθνικῆς οἰκονομίας μας στοὺς ξένους μονοπωλιστές, ποὺ παρουσιάζονται με νέες μορφές ἀλλὰ με τις ἴδιες πάντα ἐπιδιώξεις της ἀρπαγῆς, και της ληστρικῆς ἀπάνθρωπης ἐκμετάλλευσης.

Ἰούnius 1964

I.A.T.

Οἱ Δημοτικὲς ἐκλογές

Οἱ ἐκλογές της 5ης Ἰουνίου ἔχουν τεράστιο ἐνδιαφέρον. Εἶναι οἱ πρώτες ἐκλογές, ποὺ γίνονται στὴ χώρα μας, μετὰ τις δημοκρατικές νίκες της 3ης Νοεμβρίου και της 16ης Φεβρουαρίου.

Τὴν προηγουμένη δεκαετία, συστηματικὰ προσπάθησαν οἱ κυβερνήσεις της Δεξιᾶς να στραγγαλίσουν ἢ να εὐνουχίσουν, ἀνάλογα με τὴν περίπτωση, τὸ θεσμὸ της αὐτοδιοικήσεως. Ἀπὸ τὴ μιὰ, με τὴν περικοπὴ τῶν πόρων τῶν δήμων και κοινοτήτων και ἀπὸ τὴν ἄλλη με τὴ συστηματικὴ δῖωση τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ποὺ τολμοῦσαν να ἐκφράζουν τις ἐπιθυμίες και τις διαθέσεις τῶν δημοτῶν τους, για τὰ μερικότερα και τὰ γενικότερα ζητήματα και πρὸ παντός για τὰ τελευταῖα.

Κι' ὁμως ὁ θεσμὸς της αὐτοδιοικήσεως εἶναι θεσμὸς βασικός για τὴ δημοκρατία. Οἱ δῆμοι και οἱ κοινότητες εἶναι τὰ κύτταρα της δημοκρατίας. Οἱ ἀρχοντές τους βρίσκονται καθημερινὰ δίπλα στὴ θάση ποὺ τοὺς ἐκλέγει. Εἶναι ἀναγκασμένοι να ἀντιμετωπίζουν ἄμεσα λαϊκὰ προβλήματα. Και ἔχουν τὴ δυνατότητα να μελετήσουν και να δώσουν λύσεις σὲ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ. Γεροὶ δῆμοι και κοινότητες εἶναι σχολεῖα δημοκρατικῆς ζωῆς, ἀλλὰ παράλληλα ἀποτελοῦν τὴν κύρια λύση στὸ πρόβλημα τοῦ συγκεντρωτισμοῦ, ποὺ εἶναι μόνιμη πληγὴ για τὴ χώρα μας. Μόνο με γερές δημοτικές και κοινοτικές ἀρχές, ποὺ θα ἔχουν ἐπίγνωση τῶν εὐθυνῶν τους ἀπέναντι στοὺς ἐκλογεῖς τους θα εἶναι ἀπαλλαγμένες ἀπὸ τὴν καταθλιπτικὴ κυβερνητικὴ πίεση, θα πραγματοποιηθεῖ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωση, με ἐπόμενο στάδιο τὴν αὐτοδιοίκηση δευτέρου βαθμοῦ, δηλαδὴ τὰ αἰρετὰ νομαρχιακά συμβούλια.

Ὁ θεσμὸς της αὐτοδιοικήσεως εἶναι ζυμωμένος με τὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας και ἔχει τις ρίζες του βαθειὰ στὴν ἱστορία. Ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ κιόλας ἐποχὴ, οἱ κοινότητες ἀποτελοῦσαν τις μονάδες ποὺ ἀγωνίζονταν να προστατεύσουν τοὺς ἀγρότες ἀπὸ τις αὐθαιρεσίες τῶν αὐτοκρατορικῶν ὑπαλλήλων και τῶν «δυνατῶν». Στὴν Τουρκοκρατία ἦταν τὰ βασικά κύτταρα ὀργανώσεως τῶν σκλάβων Ἑλλήνων. Πολλές κοινότητες, μά-

λιστα, είχαν εξασφαλίσει ανώτερο βαθμό αυτοδιοίκησης και δημοκρατικότητας.

“Ολοι αυτοί οι λόγοι εξηγούν το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι δημοτικές εκλογές. Ο λαός μας θα επιδιώξει να αναδείξει από τις κάλπες τους πιο συνεπείς αγωνιστές των προβλημάτων του, που θα φροντίσουν να ανεβάσουν την αυτοδιοίκηση στο ύψος των σημερινών αναγκών της δημοκρατίας.

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΔΑΦΩΝ

Πάνω από 6.000 συμβόλαια πωλήσεων μεγάλων εκτάσεων εθνικού εδάφους σε ξένους έχουν γίνει στα τελευταία χρόνια και η έκποψη, ιδιαίτερα των ακτών και νησιών της χώρας μας, συνεχίζεται.

Απ' τη νομική του πλευρά το πρόβλημα είναι ίσως συγκεχυμένο. Ο Αστικός Κώδικας δίνει τα ίδια δικαιώματα σε ήμεδαπούς και αλλοδαπούς.

Εξ άλλου, υπάρχει σειρά νόμων, που περιορίζουν το δικαίωμα αγοράς γης από αλλοδαπούς, όπως οι Νόμοι που απαγορεύουν τις αγοραπωλησίες στις παραμεθόριες και ορισμένες άλλες περιοχές.

Υπάρχει και η υπ' αριθ. 132) 1962 πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (μη κυρωθείσα) με την οποία επιτρέπεται η αγορά γης σε όλη σχεδόν την Επικράτεια.

Από την ουσιαστική του όμως πλευρά, οι πωλήσεις εκτάσεων σε ξένους, με την έκταση που έχουν πάρει, με τους αυξανόμενους ρυθμούς και με το είδος, θέση κλπ. των πωλουμένων εκτάσεων, πήρε τις διαστάσεις μεγάλου εθνικού προβλήματος. Είναι μάλλον «έσκεμμένη αφέλεια» το να μη θεωρούνται παραμεθόριοι περιοχές οι ακτές και τα νησιά, που συνορεύουν με τη διεθνή περιοχή θαλασσών (με παρεμβολή της στενής αίγιαλιτιδος ζώνης).

Εξ άλλου, ο Ποινικός Νόμος, που τιμωρεί ακόμη και με την εσχάτη των ποινών πάντα όστις ενεργεί καθ' ολίονδήποτε τρόπον δι' απόσπασιν μέρους ή όλου της επικρατείας, δεν θάπρεπε να προβλέπει και τέτοιο τρόπο «απόσπασης» ή δεν μπορεί να ερμηνευθεί πλατειά ώστε να περιλάβει και αυτό τον τρόπο απόσπασης; Δηλαδή, αν πουληθεί όλη ή χώρα ή σημαντικό μέρος αυτής ή όλα τα νησιά ή οι ακτές της, δεν υπάρχει πράξη εθνική επιζήμια και κολάσιμη; Η αλλάζει ή πράξη επειδή μπαίνει στον «καθαγιασμένο» χώρο των αγοραπωλησιών;

Η έγκυρότητα των δικαιπραξιών αυτών είναι αμφισβητήσιμη. Δεν μπορούμε, δεν πρέπει να κυρωθώθουν οι πράξεις αυτές.

Οι κυβερνητικές προθέσεις, σχετικά με το θέμα, όπως διατυπώθηκαν στη Βουλή στις 20 5 64 από τον ύφυπ. Προεδρίας Κυ-

βερνήσεως κ. Μυλωνά, ύστερα από σχετική έρώτηση της ΕΔΑ, ήταν οι πιο κάτω:

1. “Οχι ακύρωση των δικαιπραξιών για τις μέχρι τώρα αγορές, αλλά είσπραξη υπερτιμήματος θάσει υπεραξίας!

2. Καθορισμός ζωνών χώρας — θάσει «έκπονουμένης χωροταξικής μελέτης» — που θα δοθούν για εκμετάλλευση και ζωνών που θα παραμείνουν ελεύθερες για όλους τους πολίτες! (τότε θα επιτραπεί ή ή μακροχρόνια μίσθωση σε ξένους ή σε ντόπιους).

3. “Άμεσα μέτρα δεν έχουν αποφασισθεί αλλά δηλώθηκε ότι «οι αγοράζοντες αγοράζουν υπό ιδίαν τους ευθύνην.

Νομίζομεν ότι:

1) Η είσπραξη υπερτιμήματος πάνω στις πιο πάνω αγορές αλλάζει την ουσία του προβλήματος: οι κίνδυνοι δεν εξαφανίζονται με την είσπραξη μεγαλύτερων ποσών για το ξεπούλημα του εδάφους. Θά ήταν άραγε έπαρκής δικαιολογία για πράξεις προδοσίας, αν αυτές πληρώθηκαν άρκετά;

2) Οποιαδήποτε χωροταξική μελέτη δεν θάπρεπε να καταλήξει σε μακροχρόνιες παραχωρήσεις για τουριστικές (ή άλλες) εκμεταλλεύσεις από ξένους. Άρκετες εκμεταλλεύσεις έχουν εκχωρηθεί σε ξένους. “Ας μείνουν οι ελληνικές ακτές και τα νησιά ελεύθερα για όλους τους “Ελληνες πολίτες και τους ξένους που έρχονται σαν άτομα κι' όχι σαν επικίνδυνα οργανωμένα συμφέροντα.

3) Στα μέτρα, που θα πρέπει άμεσα να παρθούν να μην αγνοηθεί σειρά δόκκληρη συνεπειών, που μπορεί να προκύψει για τη χώρα μας απ' το μεταπολεμικό πνεύμα άσυνδοσίας των ξένων κι' απ' την δουλοπρεπή άδιαφορία των άρμοδίων.

Λ.χ.: α) οι τουριστικές εκμεταλλεύσεις είναι μια περιοχή, που οι Ιθύνοντες την παρουσιάζουν σαν περιοχή με διάφορα οικονομικά όφελγη για τη χώρα. Θά παραχωρηθούν κι' αυτά σε Ισχυρούς οικονομικά ξένους όμλους; β) Οι δυνατότητες αρχαιοκαπηλίας θά αυξηθούν καθώς κι' οι δυνατότητες λαθρεμπορίου μέσω των τουριστικών σκαφών, γιώτ, θαλαμηγών, που θά πηγαίνουν έρχονται στα έδάφη με ξένη κυριότητα.

γ) Τί θά λέγαμε αν οι ξένοι Ιδιοκτήτες εθνικών εκτάσεων δεν ήταν ύπήκοοι συμμαχικών κρατών αλλά πράκτορες έχθρικών;

Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι άρκετά έχει προχωρήσει (και πρέπει να σταματήσει με κάθε μέσο) ό περιορισμός της εθνικής συνείδησης σε τυπικές έκδηλώσεις ενώ συνεχίζεται με έντατικό ρυθμό ή διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς με χτυπητές πράξεις εθνικής μείωσης, με έθισμό στο ξεπούλημα έπιγείων και ύπογείων κομματιών της χώρας, πλουτοπαραγωγικών πόρων και βασικών κλειδιών της οικονομίας και με το πνεύμα του κοσμοπολιτισμού.

Ι.Τ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ

Κατά τήν, πρίν δύο μῆνες περίπου, ἐπίσκεψή της στήν Ούγγαρία, ἀντιπροσωπεία τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιμελητηρίων καί ὀργανώσεων, ὑπέβαλε, διά τοῦ συμβούλου τοῦ

Μέχρι στιγμῆς, ἀπό ἐπίσημη πλευρά δέν διατυπώθηκε καμμιά ἀποψη καί κανένα ἐνδιαφέρον. Ἀντίθετα, κατά πληροφορίες μας, ἀνησύχησε τὸ κεφάλαιο τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καί τῶν ΗΠΑ μαζί καί τὸ ἑλληνικὸ πού εἶναι συνδεδεμένο μαζί τους, καί καταβάλλεται προσπάθεια νὰ μὴ δοθεῖ συνέχεια στίς προτάσεις.

Ἡ ἑλληνική Κυβέρνηση, πού δέν περνάει εὐκαιρία νὰ μὴν κάνει ἐκκλήσεις στὸ ξένο κεφάλαιο νὰ ἐπενδυθεῖ στήν Ἑλλάδα, ἔχει, νομίζουμε, ὑποχρέωση νὰ μελετήσῃ σοβαρὰ τὴν κατάσταση πού δημιουργεῖται μὲ τίς προτάσεις αὐτές καί νὰ δώσει ἀκόμα κάθε διευκόλυνση στοὺς Ἑλληνες ἐπιχειρηματίες, πού θὰ ἤθελαν νὰ ἐπωφεληθοῦν.

ΕΒΕΑ κ. Γκολέμη, πρόταση γιὰ τὴν ἐγκατάσταση βιομηχανιῶν στήν Ἑλλάδα, πού ὁ ἐξοπλισμὸς τους θὰ ἐξοφληθεῖ βασικά μὲ προϊόντα, παραγόμενα ἀπ' τὴ βιομηχανία πού πρόκειται νὰ ἰδρυθεῖ. Ἡ πρόταση ἀφορᾶ καί συμφωνίες ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν Οὔγγρων καί Ἑλλήνων ἰδιωτῶν, πού θὰ ἤθελαν τὴν ἰδρυση βιομηχανιῶν στὴ χώρα μας.

Οἱ Οὔγγροι, σύμφωνα μὲ τίς πληροφορίες πού δημοσιεύονται στὸν τύπο, ἐξεδήλωσαν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πρόταση. Ἦδη, βρίσκονται σὲ καλὸ σημεῖο, οἱ συζητήσεις γιὰ τὴν προμήθεια σὲ ἑλληνική ἐπιχείρηση ἐνὸς κλιβάνου μαγνησίτου, πού θὰ πληρωθεῖ κατὰ 80% μὲ προϊόντα τῆς βιομηχανικῆς μονάδας πού θὰ ἰδρυθεῖ καί κατὰ 20% μέσῳ τοῦ κληρικῆ.

Ἡ πρόταση αὐτή, κατὰ πληροφορίες ἐπίσης τοῦ οἰκονομικοῦ τύπου, προκάλεσε ἀνάλογο ἐνδιαφέρον καί στήν Τσεχοσλοβακία καί στήν Πολωνία.

Πρόκειται ἀναμφισβήτητα γιὰ μιὰ θαυμάσια εὐκαιρία προώθησης τῆς ἐκβιομηχάνισης τῆς χώρας, τουλάχιστον σὲ μιὰ σειρά κλάδους πού ἡ παραγωγή τους ἐνδιαφέρει τίς σοσιαλιστικὲς χώρες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἐξασφαλίζεται ἡ ἀξιοποίηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας καί ταυτόχρονα καί ἡ διάθεση τῶν

προϊόντων τῶν βιομηχανιῶν πού μποροῦν νὰ ἰδρυθοῦν.

ΤΑ 400 ΕΚΑΤ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΪΤΑΛΩΝ

Στὸ «Βῆμα» τῆς 16-4-64 δημοσιεύθηκε ἐπιστολὴ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀγγ. Ἀγγελόπουλου, σχετικὰ μὲ τὰ δάνεια, πού στὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς συνῆψαν ἀπὸ τὴν Γράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ συμφωνία μὲ τὴν κατοχικὴ κυβέρνηση, ἡ Γερμανία καί ἡ Ἰταλία καί πού ἀνέρχονται στὸ ποσὸ τῶν 398 ἑκατ. δολλαρίων (Γερμανία 151 ἑκατ. δολλ., Ἰταλία 32 ἑκατ. δολλάρια καί οἱ τόκοι).

Ἡ ἐπανειμφάνιση τοῦ προβλήματος ἀπὸ τὸν κ. Ἀγγελόπουλο προκάλεσε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τρομερὴ ἐντύπωση. Καμμιά ἀπὸ τίς μεταπολεμικὲς κυβερνήσεις δέν ἔθεσε θέμα ἐπιστροφῆς τοῦ τεραστίου αὐτοῦ ποσοῦ. Κι' ὅσο γιὰ τὴ στάση τῆς σημερινῆς κυβέρνησης, μόνον ἀνεπίσημα μεταδόθηκε, πὼς πρόκειται νὰ συγκεντρώσῃ στοιχεῖα καί νὰ προχωρήσῃ σὲ διαπραγματεύσεις γιὰ τὸ διακανονισμὸ τοῦ χρέους.

Τὸ ζήτημα δέν πρόκειται νὰ μείνῃ χωρὶς συνέχεια. Γιατί, ἐκτὸς ἀπ' τὸ μεγάλο ὄψος τῆς ὀφειλῆς, παρουσιάζει πολὺπλευρὴ σοβαρότητα.

Εἶναι γνωστό, πὼς γιὰ νὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τὴ Γερμανία τὰ δάνεια, συνολικοῦ ὄψους 400 ἑκατ. μάρκων (τὸ 1/4 τοῦ χρέους δηλαδή), ἡ Ἑλλάδα ὑποχρεώθηκε σὲ πολλές παραχωρήσεις (ἐπιστροφή ἐχθρικῶν περιουσιῶν, σύμβαση ἐγκατάστασης κλπ.) μέχρι καί νὰ ἀπολύσει τὸ μεγάλο δασίλογο Μέρτεν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ περιφορὰ τοῦ δίσκου τῆς ἐπαιτείας στοὺς «συμμάχους», ἀλλὰ καί στοὺς ἴδιους τοὺς ὀφειλέτες μας, τὴ στιγμὴ πού μὲ τὸ ποσὸ τοῦ δανείου θὰ μποροῦσαν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν σοβαρὲς ἀνάγκες τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, εἶναι ἀκατανόητη.

Ὅπως εἶναι ἐπίσης ἀκατανόητη καί χαρακτηριστικὴ ἡ στάση τῶν μεταπολεμικῶν κυβερνήσεων γιὰ τὸ πνεῦμα πού κυριάρχησε στίς σχέσεις τους μὲ τοὺς «συμμάχους» τοῦ ΝΑΤΟ. Δέν τόλμησαν νὰ τοὺς ἐνοχλήσουν ζητώντας τους τὰ δανεικὰ — καί δανεικὰ πού στοίχισαν τίς ἐκατόμβες τῶν νεκρῶν ἀπ' τὴν πείνα τῆς κατοχῆς —, τὸν ἴδιο καιρὸ, πού ἀρνοῦνται τὴν ἀποκατάστασιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μὲ τὴ γειτονική

Βουλγαρία, με τὸ πρόσχημα πὼς δὲν ἔγινε ἀκόμα ὁ διακανονισμὸς πάρα πολὺ μεκρότερης ὀφειλῆς καὶ παρεμβάλλουν ἐμπόδια στὴν ἐπέκταση τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ τὴ ρύθμιση μιᾶς σειρᾶς ἄλλων ζητημάτων μετὴν Τσεχοσλοβακία, γιατί δὲν ἔχουν διακανονισθεῖ ἀπαιτήσεις τῆς κατοχῆς δύο ἑκατοντάδων χιλιάδων δολλαρίων.

Ο ΜΑΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Στὴ Θεσσαλονίκη γιορτάστηκαν, τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Μαΐου, τὰ πενήντα χρόνια τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας - Θράκης. Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων κ. Χατζηδημούλας ἀνέφερε στὴν ὁμιλία του πὼς ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή στὴ Βόρειο Ἑλλάδα ἔπεσε σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἀπὸ ποσοστὸ 18% τοῦ συνόλου τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς ποὺ ἀντιπροσώπευε προπολεμικά, ἔφθασε σὲ 4,5% τὸ 1960.

Δὲν πρόκειται, παρὰ γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἐπιβεβαίωση μιᾶς γνωστῆς πραγματικότητας, ποὺ ἐπικρατεῖ, ὄχι μονάχα στὴ Μακεδονία - Θράκη, ἀλλὰ σ' ὀλόκληρη τὴν ὑπόλοιπη χώρα, ἐκτὸς ἀπ' τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς.

Αὐτὴ ἡ κατάσταση ἔχει τὶς γνωστὲς συνέπειές της: τὴν ἀφάνταστη φτώχεια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου, τὸ διαρκῶς ὀγκούμενο ρεῦμα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς μετανάστευσης, τὴν εἰκόνα τῆς ἐγκατάλειψης ποὺ παρουσιάζει ἡ ἐπαρχιακὴ Ἑλλάδα.

Καὶ φυσικὰ ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν πρόκειται νὰ θεραπευθεῖ, οὔτε μετὴν ἀοριστολογία τῶν κυβερνητικῶν ὑποσχέσεων, οὔτε μετὴν παράδοση τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου στὰ ἀμερικανικὰ μονοπώλια ἢ στὰ μονοπώλια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ὅπως γίνεται μετὴν σύμβαση τοῦ Τὸμ Πάππας σήμερα, καὶ τὶς παρόμοιες, προηγούμενα.

Ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξη, — γιὰ τὴν ἑποῖα ὑπάρχει ἄρθρο στὸ τεῦχος μας, — μέσα στὰ πλαίσια ἐνὸς γενικοῦ προγραμματισμοῦ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας καὶ μετὰ γνώμονα τὸ ἐθνικὸ συμφέρον, ἀλλὰ καὶ τὶς ἰδιαίτερες συνθηκὲς ποὺ ἐπικρατοῦν σὲ κάθε περιοχὴ τῆς χώρας, οἰκονομικὲς, κοινωνικὲς, ἐκπολιτιστικὲς, μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ μεταβάλλει τὴ σημερινὴ κατάσταση. Γιατὶ τότε μονά-

χα μπορεῖ νὰ γίνει ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ νὰ ἐξασφαλιστοῦν συνθηκὲς ἀνθρώπινης διαβίωσης στὴ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ

Ἀπογευματινὴ ἑφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀπεκάλυψε συνέντευξη τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὴ γερμανικὴ ἑφημερίδα «Ἡχὸ τοῦ Νέκαρ», στὴν ὁποία ὁ κ. Παπανδρέου ἐδήλωσε πὼς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ αὐξηση τῶν ἡμερομισθίων στὴν Ἑλλάδα, γιατί αὐτὸ θὰ ἐμπόδιζε τὴν εἰσροὴ τοῦ ξένου κεφαλαίου στὴ χώρα μας.

Στὸ προηγούμενο τεῦχος μας, δώσαμε σὲ σχόλιο στοιχεῖα γιὰ τὸ χαμηλὸ ὕψος τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων σὲ σχέση μετὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Οἱ Ἕλληνες βιομηχανοὶ διατύπωσαν τὴν ἀποψη πὼς ἐπιβάλλεται ἡ αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων, γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς μετανάστευσης, ποὺ τείνει νὰ ἀπογυμνώσῃ τὴν ἐλληνικὴ βιομηχανία ἀπὸ τὰ ἐργατικὰ χέρια ποὺ τῆς εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κίνησή της. Καὶ φυσικὰ μετὰ τὴ λογικὴ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τίποτα δὲν πρόκειται ν' ἀλλάξῃ. Γιατὶ οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι θὰ προτιμήσουν — δυστυχῶς — νὰ ἐκπατριθοῦν γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν καλύτερη διαβίωση. Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτὸ ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τῆς ἀποικιακῆς νοοτροπίας τῶν δηλώσεων: Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖ ἡ ἐπένδυση στὴν Ἑλλάδα τῶν ξένων κεφαλαίων, ἀφήγουν ἀδιάφορο τὸν κ. πρωθυπουργὸ ἢ φτώχεια καὶ ἢ δυστυχία τῶν ἐργαζομένων, τὸ χαμηλὸ τοῦς βιοτικὸ ἐπίπεδο καὶ τὸ αἴτημά τους, ποὺ καθημερινὰ καὶ μετὰ κάθε τρόπο διατυπώνεται, γιὰ αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τους.

ΚΑΙ Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Μιὰ ἀκόμη ἐνδειξη τῆς συνειδητοποίησης τῆς κατάστασης ποὺ δημιούργησε γιὰ τὴν ἐλληνικὴ οἰκονομία ἡ σύνδεσή της μετὰ τὴν Ε.Ο.Κ., ἀποτελεῖ καὶ ἡ πρόταση ποὺ ὑποβλήθηκε τὸν περασμένο Ἀπρίλιο ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο Ἑλλήνων Βιομηχάνων πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ. Ὁ Σ.Ε.Β. ζήτησε νὰ ἀναστα-

λει ή προβλεπόμενη από 1ης Μαΐου περαιτέρω μείωση κατά 10% τών δασμών για τὰ εισαγόμενα στην Ἑλλάδα μὴ βιομηχανικά προϊόντα τῆς ΕΟΚ.

Εἶχε προηγηθεῖ ἡ ἄρνηση τοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΟΚ νὰ δεχθεῖ τὴν πρόταση ποὺ ὑπέβαλε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαύρου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση γιὰ τὴ μείωση κατὰ 10% τών δασμών γιὰ τὰ καπνὰ ἀπ' τὶς χῶρες - μέλη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Αὐτὴ τὴ φορά, ὁ ἴδιος ὁ κ. Μαύρος, δήλωσε πὼς δὲν ὑπάρχει θέμα νὰ μὴν ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα οἱ συμβατικές τῆς ὑποχρεώσεις καὶ πὼς ἡ μείωση τών δασμών θὰ γίνεῖ. Ἔτσι, τὸ λιγώτερο, στερήθηκε ἓνα ὄπλο ἐκδίασμοῦ καὶ πίεσης τών συνεταιίρων τῆς Ἀγορᾶς, ποὺ συνήθισαν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησή τους γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ δικά τους συμφέροντα, εἴτε πρόκειται νὰ δυσχεράνουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴ διάθεση τών προϊόντων τῆς, εἴτε νὰ εὐνοήσουν τὴν διάθεση τών δικῶν τους προϊόντων.

Η 15η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚ

Στις 24 Ἀπριλίου συνῆλθε στὴν Ἀθήνα ἡ 15η σύνοδος τῆς Διαρκοῦς Διασκέψεως τών Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Ἡ διάσκεψη κατέληξε σὲ ἀπόφαση σχετικὴ μὲ τὰ ἑλληνικὰ «αἰτήματα», ἀπόφαση ποὺ ἐπέχει θέση σύστασης πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὰ κράτη - μέλη τῆς. Σ' αὐτὴ περιέχονται ὄσα κατὰ καιροῦς διατυπώθηκαν τὸν τελευταῖο καιρὸ γιὰ τὸ ρόλο τῆς Ἐπιτροπῆς Σύνδεσης καὶ τὴ στάση τῆς ἀπέναντι στὰ προβλήματα ποὺ δημιουργήσε ἡ σύνδεση γιὰ τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία. Ζητεῖται, προκειμένου γιὰ τὰ ἑλληνικὰ ἀγροτικὰ προϊόντα καὶ προκειμένου νὰ καθορίζεται ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΟΚ, νὰ παίρνεται ὑπ' ὄψη «ἡ ἰδιομορφία, αἱ δυνατότητες καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας», «εἰδικοί ὄροι ὑπὲρ τών ἐξ Ἑλλάδος προερχομένων ἢ διὰ τὴν Ἑλλάδα προοριζομένων προϊόντων, διὰ μίαν μεταβατικὴν περίοδον», καθὼς καὶ διευκολύνσεις στὰ κεφάλαια ποὺ θὰ προέρχονται ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ, γιὰ νὰ ἐνθαρρυνθεῖ ἡ ἐπένδυσή τους στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ σύνοδος τών ἐκπροσώπων των ἐμποικῶν ἐπιμελητηρίων τῆς ΕΟΚ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμμιά ἰδιαίτερη σημασία, οὔτε τὰ συμπεράσματά τῆς καὶ οἱ «συστάσεις» τῆς πρόκειται νὰ ἐπιδράσουν στὴ διαμόρφωση ἢ τὴν ἀλλαγὴ τῆς πολιτικῆς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἀπέναντι στὴν Ἑλλάδα. Ἡ πολιτικὴ

αὐτὴ ἐμπνέεται καὶ καθοδηγεῖται ἀπ' τὰ μεγάλα μονοπώλια τών χωρῶν τῆς Ἀγορᾶς, τὰ συμφέροντα τών ὁποίων βρίσκονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ αἰτήματα τῆς ἀπόφασης - σύστασης.

Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ τονιστεῖ, εἶναι οἱ διαπιστώσεις τών πλέον ἀρμοδίων παραγόντων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, διαπιστώσεις ποὺ ὅσο περνάει ὁ καιρὸς, ὄλο καὶ πιὸ ἀνοιχτὰ διατυπώνονται, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς ἀμείλικτης πραγματικότητας καὶ ἐν ὄψει τών κινδύνων καταστροφῆς ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία ἀπὸ τὴ σύνδεση.

«...Εἶναι ἀνάγκη, εἶπε στὸ λόγο του στὴ σύνοδο ὁ τότε ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μαύρος, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως νὰ ὀδηγή εἰς τὴν πραγμάτωσιν τών ἐπιδιώξεων τὰς ὁποίας περιλαμβάνει. Παρὰ ταῦτα καὶ ἡμισυ ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη δὲν εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένη ὅτι τὰ πράγματα ἐξελισσονται πρὸς τὴν ἐπιθυμητὴν κατεύθυνσιν. Οἱ ὑπεύθυνοι ἐκπρόσωποι τών διαφόρων τομέων τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς δὲν παρέλειψαν νὰ ἐκφράσουν τὰς ζωηρὰς τῶν ἀνησυχίας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης Συνόδου, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐκφράσουν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ἀνησυχίας των πρὸς τοὺς συναδέλφους των τῆς Κοινοτήτος. Ἐλαβον χώραν πράγματι κατὰ τοὺς δέκα ὀκτῶ μῆνας καθυστερήσεως εἰς τὴν λήψιν σημαντικῶν ἀποφάσεων. Ἐπὶ πλέον ἐλήφθησαν καὶ ἀτελεῖς ἢ περιοριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Κοινότης δὲν λαμβάνει ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψιν τῆς τοὺς βασικοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς Συμφωνίας, ἢ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΒΕ Ἀθηνῶν κ. Πανάγος, μίλησε μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα:

«Αἱ στιγμαὶ τών ἑορτασμῶν παρῆλθον καὶ ἀπεδύθημεν ἀπὸ τῆς ἐπομένης εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰς προϋποθέσεις πραγματοποίησεως τών προβλέψεων καὶ ἐπιδιώξεών μας. Καὶ ἐνῶ ἡ αἰσιοδοξία δὲν μᾶς ἔλειψε, ἡ πραγματικότης — ὡς προέκυψε ἀπὸ τὸν μέχρι σήμερον διαδραμόντα χρόνον — μᾶς καθιστᾷ πλέον ρεαλιστάς... Ὁρισμένα λειτουργικῆς φύσεως προβλήματα καθυστεροῦν τὴν πορείαν τῆς συμφωνίας καὶ ἀκόμη ὠρισμένοι θέσεις τών κρατῶν - μελῶν εἰς κάρια ἑλληνικὰ ζητήματα προκαλοῦν ἀνάσχεσιν τών ἀναμενομένων οἰκονομικῶν ἐξελίξεων εἰς τὰς σχέσεις μας. Ἀλλ' ἡ σύμβασις τελεῖ ὑπὸ προθεσμίαν καὶ ἡ πάροδος αὐτῶν μᾶς ὀδηγεῖ ὄλονέν πλησιέστερον πρὸς ἓνα κρίσιμον τέρμα. Τὴν ἔνταξιν ἢ τὴν ἀποτυχίαν...».

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΠΩΡΟ- ΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ

Ἡ παραγωγή τῶν ὀπωροκηπευτικῶν ὑπέστη τὰ τελευταῖα χρόνια πολλές περιπέτειες, μὲ κύρια συνέπεια τὴν ἀπογοήτευση τῶν παραγωγῶν καὶ τὴν ἐγκατάλειψη σὲ πολλές περιπτώσεις τῆς καλλιέργειας, ἰδίως τῶν φρούτων καὶ τῆς πατάτας.

Πέρυσι ἀκόμα οἱ φρουτοπαραγωγοὶ ὑπέστησαν μεγάλες ζημιές ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια τῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ τῶν ψυκτικῶν χώρων, μέσα στοὺς ὁποίους ἐσάπισαν ἀπὸ τὴν ὑπερσυσσώρευση 7½ χιλ. τόννοι ροδάκινα καὶ ἄλλοι 3½ χιλ. τόννοι κάτω ἀπὸ τοὺς ὀπωρῶνες, ἐνῶ ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωση τὰ ἀγόραζε πρὸς 9 δρχ. τὸ κιλό, παρὰ τὴν μειωμένη παραγωγή ποὺ δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 56 χιλ. τόννους. Τὸ ἴδιο συνέβαινε μὲ τὴν πατάτα ποὺ ἐνῶ ἡ παραγωγή της ἐκάλυπτε τὶς ἐσωτερικὲς ἀνάγκες, εἰσήγοντο τεράστιες ποσότητες ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ στὴν ἐποχὴ τῆς μεγάλης συγκομιδῆς καὶ θησαύριζαν οἱ χονδρέμποροι σὲ θάρος παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν, ὅπως ἐπίσης ὁ προγραμματισμὸς τῆς διακινήσεως μὲ τὴν περίφημη κλιμάκωση τῆς συγκομιδῆς καὶ προσφορᾶς, ποὺ κατέστρεψε τοὺς παραγωγούς καὶ ἐπέτρεψε νὰ θησαυρίσουν οἱ λαθρέμποροι.

Σήμερα τὸ πρόβλημα τῆς διακινήσεως τῶν ὀπωροκηπευτικῶν εἶναι ὀξύτερο, γιατί ἡ παραγωγή ἰδίως τῶν ροδακίνων καὶ θερυκόκκων προβλέπεται τεραστῖα ὑπολογιζομένη νὰ ἀνέλθει σὲ 80 χιλ. καὶ 30 χιλ. τόννους ἀντιστοίχως.

Ἡ διάθεση στὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ κανένα μέτρο προστασίας καὶ ὀργανώσεως στὴ μεταφορά, τὴν ἀποθήκευση καὶ γενικὰ στὴ διακίνηση. Ἡ περίφημη λαχαναγορὰ τῶν Ἀθηνῶν δὲν προβλέπεται νὰ λειτουργήσῃ συντόμως, καίτοι ἡ συγκομιδὴ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ πρῶτο δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου καὶ ἡ αἶχμὴ τῆς προσφορᾶς νὰ ἐκδηλωθεῖ στὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ ἰδίου μηνός, ἰδίως γιὰ τὰ θερυκόκκα, πατάτα καὶ τομάτα. Ἀλλὰ καὶ στὶς ἄλλες ἀγορές τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων Θεσσαλονίκης, Πατρῶν κλπ. κανένα μέτρο προστασίας τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς καταναλώσεως δὲν ἐλήφθη. Ἡ ΑΓΡΕΞ, ὡς φορέας διακινήσεως στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικὸ τῶν νωπῶν, εἶναι ἀνεπαρκῆς καὶ ἡ παρέμβασή της ἐκδηλώνεται συνήθως, λόγω τῆς κεφαλαιοκρατικῆς της συνθέσεως, μετὰ τὴν διαμόρφωση τῶν τιμῶν ἀπὸ τὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο, μὴ παρέχουσα καμμιά προστασία.

Ἡ διάθεση στὴν ἐξωτερικὴ ἀγορὰ ἐπιβάλλει τὴν ἐξαγωγήν ἰδιαιτέρως γιὰ τὰ ροδάκινα τουλάχιστον 30 χιλ. τόννους καὶ γιὰ τὰ θερυκόκκα 10 χιλ. τόννους. Καὶ ὅμως καὶ ἡ περίπτωση αὐτὴ μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει ἀντιμετωπισθεῖ. Τὸ πρόβλημα τοῦ κόστους τῶν μεταφορικῶν παραμένει ἄλυτον. Ἡ ὀργάνωση, ἡ χωρητικότητα καὶ ἡ

τεχνικὴ τῶν μεταφορικῶν μέσων μὲ τὰ 450 θαγόνια - ψυγεῖα ποὺ διατίθενται σήμερα δὲν ἐξυπηρετοῦν τὴν διακίνηση, ἡ δὲ σύμβαση μὲ τὴν Ἑταιρία Ἰντεφρίγκο γιὰ τὴν μίσθωση 1500 - 2000 εἰδικῶν θαγονίων, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς (ποσότητα, πρωϊμότητα κλπ.), δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐξαγωγή, ἰδίως στὴν αἶχμὴ τῆς παραγωγῆς. Ἄν δὲ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη καὶ ὁ ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς, ἰδίως τῆς ἰταλικῆς παραγωγῆς, ὑπάρχει κίνδυνος τῆς πλήρους καταστροφῆς καὶ ἐφέτος τῆς παραγωγῆς αὐτῆς. Γιὰ τὴν διεύρυνση τῆς ἀγορᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ τὴν ἐπέκταση στὶς ἄλλες ἀνατολικές χώρες, ποὺ ἔχουν ἀπεριόριστες δυνατότητες ἀπορροφήσεως μὲ ἀνταλλαγές κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν, ποὺ τόση ἀνάγκη ἔχει ἰδιαιτέρως ἡ ἀγροτικὴ μας οἰκονομία, δὲν ἔγινε προσπάθεια.

Δικαίως ἀνησυχοῦν καὶ τελοῦν σὲ ἀναστάτωση οἱ παραγωγοὶ διὰ τὴν τύχην τῆς παραγωγῆς τους.

Ἔτσι, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη αὐτὴ οἱ Συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις τῶν παραγωγῶν τῆς Κεντρικῆς ἰδίως Μακεδονίας, προβάλλουν μιὰ σειρά ἐπείγοντα καὶ δίκαια αἰτήματα, ποὺ πρέπει νὰ τύχουν τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀμέσου ἐπιλύσεως αὐτῶν, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ εἰσοδήματος ἐπ' ὠφελεία καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

1) Γ ι ἄ τ ῆ ν ἔ ξ ω τ ε ρ ι κ ῆ ἄ γ ο ρ ᾶ : Τὴν ἐνιαία διαχείριση τῶν ὀπωροκηπευτικῶν, θεσπιζομένη μὲ εἰδικὸ νόμο γιὰ τὴν προστασία ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν μεσαζόντων καὶ τὴν προώθηση τῶν προβλημάτων παραγωγῆς, ἐμπορίας, καὶ ἐξαγωγῆς. Τὴν μείωση τῶν μεταφορικῶν ἐξόδων κατὰ τὸ ἐφαρμοζόμενο σύστημα εἰς τὰ ἰταλικά ἐξαγόμενα γεωργικὰ προϊόντα. Τὴν ἐξασφάλιση θαγονίων - ψυγείων κατανεμομένων σὲ ποσοστὸν 65% γιὰ τοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ 35% γιὰ τοὺς λοιποὺς ἐξαγωγικοὺς φορεῖς. Τὴν ἐξασφάλιση σὲ τακτὲς προθεσμίες ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ θαγονίων - ψυγείων τῆς Ἑταιρίας Ἰντεφρίγκο. Τὴν διατήρηση καὶ διεύρυνση τῆς ἀνοιχθείσης ἀγορᾶς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἄλλων ἀνατολικῶν χωρῶν, ἐπ' ἀνταλλαγῇ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καὶ ἰδίως τροχαίου καὶ γεωργοβιομηχανικοῦ ὕλικου, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἡ χώρα μας.

2) Γ ι ἄ τ ῆ ν ἔ σ ω τ ε ρ ι κ ῆ ἄ γ ο ρ ᾶ : Τὴν ἐφαρμογὴ κατόπιν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Συνεταιρισμῶν, τῆς τυποποιήσεως καὶ συσκευασίας τῶν ὀπωροκηπευτικῶν μὲ πλαστικὰ συσκευαστικὰ ὕλικά, γιὰ τὴν ταχύτερη καὶ εὐρύτερη διακίνηση τῶν προϊόντων. Τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία βιομηχανίας κονσερβῶν, χυμῶν, ἀποξηράνσεως κλπ., γιὰ τὴν ἀπορρόφηση τῆς πλεοναζούσης ποσότητος τῶν ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων.